

Panny Marie, Matky Boží, 1. ledna

Téma: věčnost v mateřství

Evangelium: Lk 2, 16-21

Poznámky: P. Petr Kuník, (Odry, Tošovice 2024)

Máme 1. ledna. Právě se **nadechujeme nového roku**. Po té, co všechno světem loni otřáslo, se mnozí do tohoto roku dívají s obavami. *Co přinese?* Pro **katolické křesťany** je ale tento **den spojen s Boží Matkou** a ne proto, že by ji nebylo kam ji dát. Mariiných svátků během roku nás čekají desítky a my se na ně těšíme. Ale ten dnešní, první den v roce je **oslavou mateřství jako takového**. Pro nás je Maria jeho vzorem. Právě mateřství má co říci tomu světu.

Po dlouhou dobu mi v šuplíku leželo svědectví jedné ženy, maminky tří dětí, která se před časem rozdělila o svůj příběh se čtenáři KT. Její příspěvek do ankety „**Bůh v mém životě**“ nesl jednoduchý nadpis - **Můj syn**. Píše v něm toto: „*Nemohu sice napsat všechno, co jsme v rodině skrze našeho syna prožili, ale vím, že jeho život byl oslavou Boha, kterého on tolik miloval. Měl mnoho známých a říkali mu Bidlo, pro jeho výšku.*

*Ale od začátku... Jeho pravé jméno bylo Michal, a když se nám narodil - jako prostřední dítě - jeden známý kněz řekl, že jsme mu dali jméno bojovníka za práva Boží. Od mládí jezdil se salesiány na chaloupky, dělal animátora. Vyučil se elektromontérem, ale po otevření Biskupského gymnázia v Brně se tam ihned přihlásil, aby měl maturitu na vstup do semináře. V Brně se pak seznámil s bratry kapucíny a překvapil nás rozhodnutím nastoupit k nim do noviciátu. Říkal: „**Don Bosco, to je třída, ale František, to je nářez.**“ Za krátký čas však znenadání zavolal mému bratrovi, ať pro něj přijede, že „všechno zapomněl“. Začal mít problémy, jednal zmateně a záhy*

jsme objevili příčinu, propuklo u něj nebezpečné virové onemocnění, spalničky. Průběh choroby byl rychlý. Pan primář ale tenkrát řekl, že jestli virus napadne mozek, jsou bezmocní. A stalo se. Syn měl v sobě viru více, než by tělo bylo schopno zvládnout. Bylo by na dlouhé vyprávění, jak celá naše rodina prožívala toto období.

Jeho pohřeb byl jako vzkříšení. Tak to aspoň nazvali jeho kamarádi, kteří mu na hřbitově slibili, že když oni budou vysvěceni, budou mít za něj u nás ve vesnici svou primici. Svoje sliby dodrželi. Bratři kapucíni nás zvou na setkání rodičů dodnes a já jsem za ta krásná setkání ráda. Děkuji Bohu a říkám si, že to mám pozdrav od syna.

A děkuji Bohu také za ten krátký čas, co nám syna propůjčil. Pevně věřím, že je tam, kam se tolik těšil. Čtenářka Marta

Děkuji za ten čas, kdy nám syna propůjčil. Nejhlubším vyjádřením mateřství je právě ona vděčnost za dar, který není **vlastnictvím**, ani **nárokem**, ale **výsadou, která byla propůjčena**. Mnohdy k tomuto poznání vede bolestná cesta. Vyprávět by o tom mohly **maminky**, které přišly o své děti během pár okamžiků předminulý čtvrtek na fil. fakultě, vyprávět by mohly **matky** v Izraeli, v Gaze, na Ukrajině a kdekoliv na světě. **Od matky zavinující dítě v betlémské stáji a rozvažující o něm ve svém srdci, po matku držící jeho nehybné tělo pod křížem** je mnohdy velmi **krátká cesta**.

Maria je však zde stále přítomná a kráčí s naším světem jako **hvězda naděje**, že žádný dar života nemůže být zničen a pošlapán definitivně. Ale že **to, co bylo jednou darováno, přechází do vzkříšení**. Právě tento **aspekt věčnosti je přítomen v každém mateřství**. Žádný život, který začal v mateřském lůně, už nebude nikdy ukončen. Člověk takovou moc nemá. Pro tuto přítomnost věčnosti je pro nás **mateřství tak cenné a vždy i jedinečné**. O tom nám dnes svědčí Maria a její Božský syn, kterému jsme svěřili své životy.